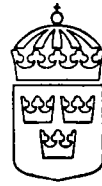

Regeringens skrivelse

1986/87:59

med redogörelse för verksamheten inom
Europarådets ministerkommitté under år
1985

Skr.
1986/87:59

Regeringen överlämnar till riksdagen enligt bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 31 oktober 1986 redogörelse för verksamheten inom Europarådets ministerkommitté under år 1985.

På regeringens vägnar

Ingvar Carlsson

Sten Andersson

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 31 oktober 1986

Närvarande: statsministern Carlsson, ordförande, statsråden Feldt, Sigurdson, Gustafsson, Leijon, Hjelm-Wallén, Peterson, S. Andersson, Bodström, Göransson, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Holmberg, Hellström, Wickbom, Johansson, Hulterström, Lindqvist, G. Andersson, Lönnqvist

Föredragande: statsrådet S. Andersson

Skrivelse med redogörelse för verksamheten inom Europarådets ministerkommitté under år 1985.

I resolution 319 (1966) om förbindelserna med de nationella parlamenten uppmanar Europarådets rådgivande församling regeringarna att årligen lägga fram en rapport om verksamheten i Europarådets ministerkommitté inför sina parlament. Regeringen har lämnat riksdagen sådana redogörelser för åren 1967–84, senast med skr. 1985/86:66. En redogörelse för verksamheten inom Europarådets ministerkommitté under år 1985 har utarbetats inom utrikesdepartementet efter samråd med cheferna för justitie-, social-, utbildnings-, jordbruks-, arbetsmarknads-, bostads-, industri- och civildepartementen. Redogörelsen bör fogas till regeringsprotokollet i detta ärende som *bilaga*.

Jag hemställer att regeringen till riksdagen överlämnar den inom utrikesdepartementet upprättade redogörelsen för verksamheten inom Europarådets ministerkommitté under år 1985.

Regeringen beslutar i enlighet med föredragandens hemställan.

I. Ministerkommittémöten

1. Allmänt

Ministerkommittén höll i likhet med tidigare år två ordinarie möten under år 1985 medan ställföreträdarna samlades 13 gånger. Till de sistnämnda har av praktiska skäl delegerats rätten att behandla och fatta beslut i ärenden inom ministerkommitténs kompetensområde när ministrarna inte är samlade. Därtill kom ett särskilt utrikesministermöte, som ägde rum den 29 januari i Strasbourg på begäran av Förbundsrepubliken Tyskland.

Sex ordinarie fackministerkonferenser arrangerades inom Europarådet under året. Sålunda avhölls en ministerkonferens om mänskliga rättigheter den 19–20 mars i Wien, en utbildningsministerkonferens den 6–9 maj i Bryssel, konferens för ministrarna ansvariga för byggnadsvård den 3–4 oktober i Granada, planministerkonferens den 7 oktober i Haag, socialförsäkringsministerkonferens den 9–11 oktober i Athén, samt ungdomsministerkonferens den 16–19 december i Strasbourg.

Härtill kom extraordinarie möten med idrottsministrarna i maj i Lissabon och i juni i Strasbourg med anledning av fotbollskravallerna i maj i Bryssel.

Europarådets budget uppgick år 1985 till ca 350 miljoner franska francs (FF). Sveriges bidrag var totalt 13,5 miljoner FF.

2. 76:e ministerkommittémötet

Europarådets 76:e ministerkommittémöte ägde rum den 25 april i Strasbourg under ordförandeskap av Förbundsrepubliken Tysklands biträdande utrikesminister Möllemann. Den svenska delegationen leddes av dåvarande utrikesminister Bodström.

Dagordningen för mötet omfattade bl. a. följande ämnen: Europarådets roll i det västeuropeiska samarbetet och i synnerhet förhållandet till de europeiska gemenskaperna (EG), förbindelserna öst/väst och nord/syd samt utvecklingen i Latinamerika. Därtill kom frågor om mänskliga rättigheter och den internationella terrorismen.

Beträffande relationerna mellan Europarådet och EG underströk ordföranden betydelsen av det beslut gemenskapen strax dessförinnan fattat att låta Spanien och Portugal bli medlemmar i EG. Därmed skulle EG:s medlemsstater från den 1 januari 1986 vara i majoritet i Europarådet. Vidare framhöll Möllemann vikten av en bättre förberedd och organiserad politisk dialog inom Europarådet. Denna dialog borde utvecklas i samverkan med den parlamentariska församlingen.

Norges utrikesminister Stray betonade Europarådets roll som forum för samarbetet mellan EG och Europarådets medlemsstater. Det skulle vara djupt beklagligt om ett utvidgat samarbete inom gemenskapen skulle ske på bekostnad av vad som uppnåtts inom Europarådet. Det rörde sig om två

till sin funktion olika organisationer, som emellertid väl kompletterade varandra och som måste samarbeta effektivt för att åstadkomma ett enat Europa. Samtidigt som integrationen inom EG fortsatte måste också Europarådet stärkas internt. Generalsekreterarens roll underströks när det gällde kontakterna med olika organ inom EG för att diskutera förslag om ett utökat och pragmatiskt samarbete. Det var också viktigt att organisationens nuvarande program med ett stort antal aktiviteter stramadades upp. En starkare prioritering till områden där påtaliga resultat kunde redovisas var önskvärd.

Beträffande relationerna öst/väst framhöll bl.a. utrikesminister Bodström Europarådets roll i detta sammanhang. Europarådet kunde ha stor betydelse i ansträngningarna att åstadkomma ett vidgat samarbete med Östeuropa. Sverige hade gett sitt fulla stöd till resolutionen om europeisk kulturell identitet. Det fanns ett uppenbart intresse i Europa – öst som väst – för det gemensamma kulturarvet och den gemensamma europeiska kulturen. Ett stärkande av det kulturella samarbetet kunde också underlätta ett utbyte på andra områden, vilket för övrigt också den parlamentariska församlingen betonat i olika resolutioner. En sådan utveckling skulle vara ett viktigt bidrag till öst/västdialogen och komplettera det existerande bilaterala samarbetet mellan Europarådets medlemsstater och de östeuropeiska staterna. Bodström nämnde särskilt de kontakter och diskussioner som ägt rum med Jugoslavien.

Vad gällde frågan om de mänskliga rättigheterna hänvisade flera talare till den fackministerkonferens, som ägt rum i Wien i mars. Konferensen hade gett ledning och ytterligare stöd för det viktiga arbete Europarådet utför på de mänskliga rättigheternas område. Bl. a. välkomnade utrikesminister Bodström den deklaration och de tre resolutioner, som konferensen antagit.

Det kan tilläggas att Turkiet gav en längre redogörelse för situationen för den turkiska minoriteten i Bulgarien och det förtryck som denna utsattes för av bulgariska myndigheter.

3. 77:e ministerkommittémötet

Ministerkommitténs 77:e möte hölls den 20 november i Strasbourg under grekiskt ordförandeskap. Mötet koncentrerades till en dag med anledning av ett NATO-möte påföljande dag som uppföljning till toppmötet i Genève mellan USA:s president Reagan och generalsekreteraren i Sovjetunionens kommunistparti Gorbatsjov. Den svenska delegationen leddes av kabinettssekreterare Schori.

Sedvanlig agenda förelåg, omfattande bl.a. öst/västrelationerna samt ESK-processen, kampen mot den internationella terrorismen och samarbetet i Europa.

Det ämne som ägnades särskild uppmärksamhet gällde bekämpandet av terrorismen. På tyskt/franskt förslag nåddes enighet om att uppdra åt den i september 1984 tillsatta arbetsgruppen för dessa frågor att före nästa ministerkommittémöte framlägga förslag om hur den av Europarådets

justitieministerkonferens föreslagna ministergruppen omfattande alla ministrar med ansvar för terroristbekämpande skulle fungera och vad dess uppgifter borde vara. Några länder var beredda att fatta ett positivt principbeslut omedelbart medan flertalet önskade avvakta.

Beträffande samarbetet i Europa koncentrerades diskussionen till frågan om den politiska dialogen inom Europarådets ram. Schweiz, med stöd av Österrike, hade förordat en intensifiering av denna dialog. Debatten visade att samtliga var positiva till en dialog innebärande ett fortsatt tankeutbyte, men framförallt EG-länderna betonade att varken nya strukturer eller procedurer behövdes. Antalet ställföreträdarkommittémöten med medverkan av experter borde inte utökas. Inte heller borde Europarådet eftersträva att göra uttalanden i internationella frågor utanför rådets verksamhetsområde. Rådet var knappast en lämplig instans för detta bl. a. på grund av bristande resurser. Norge ansåg dock att de länder som inte är medlemmar i EG borde ha möjlighet att ge uttryck för sin inställning i internationella frågor innan EG fastställde sin position. I detta sammanhang hade Europarådet en viktig roll.

Beträffande aktuella internationella frågor, som även diskuterats vid sedvanliga informella överläggningar mellan ministrarna, rapporterade Luxemburg under det formella mötet om en sammankomst mellan EG, Contadorgruppen, d. v. s. de latinamerikanska stater som sedan 1983 söker främja fred i Centralamerika genom förhandlingar, och länderna i Centralamerika. Motsättningarna vid mötet hade varit stora mellan parterna. Utsikterna för fred i området var inte goda.

Vid mötet genomfördes också det årliga kollokviet med representanter för Europarådets parlamentariska församling. Frågorna från parlamentarikerna berörde uppföljningen av Colombo-kommissionens rapport, d. v. s. frågor om hur samarbetet inom Europarådet skall vidareutvecklas, relationerna med EG, etc. Flertalet aspekter togs upp, bl. a. kultur. förbindelserna mellan EG och Europarådet samt utvecklingen av den politiska dialogen och församlingens medverkan i denna.

II. Verksamheten inom organisationens åtta huvudsektorer

I. Mänskliga rättigheter

Arbetet inom denna sektor har under året bedrivits i styrkommittén för mänskliga rättigheter (CDDH) och i tre expertkommittéer.

Den första europeiska ministerkonferensen om mänskliga rättigheter ägde rum i Wien den 19–20 mars 1985. Konferensen behandlade i huvudsak tre ämnen, nämligen dels utvärdering och konsolidering av Europarådets hittillsvarande verksamhet inom de mänskliga rättigheternas område, särskilt kontrollorganens (domstolens och kommissionens) funktion, dels Europarådets roll i det fortsatta förverkligandet av de mänskliga rättigheterna och dels mänskliga rättigheter i relation till framstegen inom medicin,

biologi och biokemi. Diskussionen i dessa ämnen fördes mot bakgrund av rapporter utarbetade av respektive Schweiz, Österrike och Frankrike samt skriftliga bidrag från andra länder inklusive Sverige ("The Challenge to Human Rights posed to the Development of Science and Technology"). De resolutioner som antogs av konferensen var inte så långtgående som vissa länder önskat men utgjorde ändå betydande steg framåt.

Situationen för de mänskliga rättigheterna i världen uppmärksammades i en deklaration. Under konferensen öppnades för undertecknande det åttonde protokollet till MR-konventionen som syftar till en snabbare handläggning av målen, främst i kommissionen för de mänskliga rättigheterna. Nitton länder, däribland Sverige, har därefter undertecknat protokollet, som alla medlemsländer måste ratificera för att det skall träda i kraft.

Uppföljningen av förslagen från ministerkonferensen har satt sin prägel på sektorns verksamhet under år 1985. Som en direkt följd härav tillsattes en expertkommitté för att utreda frågan om MR-organens lokalbehov. I december 1985 framlades ett förslag om en ny byggnad till en beräknad kostnad av 219 miljoner franska francs.

Som ytterligare en direkt följd av konferensen har expertkommittén för genteknik (CAHGE) ersatts av en expertkommitté för biomedicinska frågor (CAHBI) med ett utvidgat mandat.

Styrkommittén har under året antagit en rekommendation om ombudsmannainstitutets roll. De föreslagna riktlinjerna angående vägran av samvetsskäl att göra militärtjänst har varit föremål för ytterligare diskussion. Vid CDDH:s andra möte under året tillsattes en arbetsgrupp för att slutföra redigeringen av en rekommendation. Beslut om uppföljning av Funchalkollokviet om mänskliga rättigheter för utlänningar år 1984 har fattats.

Styrkommittén följer nära verksamheten i underkommittéerna, vars arbete är föremål för fortlöpande diskussion även i styrkommittén. CDDH diskuterade således ingående förslaget om en europeisk konvention mot tortyr. Styrkommittén för rättsfrågor (CDCJ) och styrkommittén för brottsfrågor (CDPC) har ombetts lämna synpunkter på förslaget. Kommittén skall konsultera styrkommittén för sociala frågor (CDSO) om förslaget till ett tilläggsprotokoll rörande ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter.

Expertkommittén för förbättrande av proceduren enligt konventionen om de mänskliga rättigheterna (DH-PR) höll under året tre möten, som alla ägnades uppföljningen av de många förslag som framlagts vid ministerkonferensen i Wien. DH-PR har ingående diskuterat vissa av dessa förslag. Av störst allmän betydelse är förslagen om rätt för enskilt klagande att föra sin sak till domstolen samt förslaget om en sammanslagning av kommissionen och domstolen. Även frågor om ministerkommitténs ställning och möjlighet att föreskriva ersättning till den klagande har diskuterats i detalj. Arbetet med uppföljningen kommer att fortsätta under år 1986. Sekretariatet har på kommitténs uppdrag utarbetat ett utkast till tilläggsprotokoll om rätt för den enskilde klagande att anhängiggöra ärenden i domstolen, men oenigheten är betydande i kommittén och det torde ta åtskillig tid att uppnå erforderlig enighet om förslaget.

Expertkommittén för utvidgning av de i europeiska konventionen upp-

tagna rättigheterna (DH-EX) har ägnat året åt en fortsatt behandling av förslaget om en europeisk konvention mot tortyr. Avsikten är att upprätta en särskild kommission och ett system för besök på platser i de anslutna staterna, där personer berövats friheten, t. ex. polisstationer och fängelser. Det förbud som finns i artikel 3 i konventionen om de mänskliga rättigheterna skulle därmed kompletteras och stärkas i preventivt syfte. Ytterligare aspekter, bl. a. psykiatriska, skall belysas i det fortsatta arbetet.

Expertkommittén för information och undervisning om mänskliga rättigheter (DJ-ED) har fortsatt ägna särskild uppmärksamhet åt frågorna om skolundervisning och information och undervisningsmaterial till särskilda yrkesgrupper. Arbetet med en handbok om mänskliga rättigheter inom kriminalvården har avslutats. En rapport om samarbetet med frivilligorganisationer till skydd för de mänskliga rättigheterna har färdigställts och publicerats. Ett seminarium för journalister förbereds. Uppmärksamhet har även ägnats spridningen av Europarådets material i ämnet, bl. a. genom översättningar.

En fristående expertgrupp om utveckling och mänskliga rättigheter (CAHDD) har mötts för utbyte av information och åsikter om det arbete som pågår inom FN. Endast två av Europarådets medlemsländer – Nederländerna och Frankrike – ingår i den arbetsgrupp som tillsatts av FN för utarbetande av förslag inom området. Europarådet tjänar härigenom som forum för de demokratiska länderna i Europa.

Under året hölls det sjätte kollokviet om konventionen om de mänskliga rättigheterna den 13–16 november i Sevilla. Det ägnades särskilt frågor om dels informations- och yttrandefrihet, dels de olika parternas ansvar i proceduren enligt konventionen om de mänskliga rättigheterna.

Slutligen kan rörande konventionen tilläggas att det sjätte tilläggsprotokollet, som förbjuder dödsstraff i fredstid, trädde i kraft den 1 mars 1985. Det åttonde tilläggsprotokollet öppnades, som ovan nämnts, för under-tecknande vid ministerkonferensen i Wien den 19 mars. Sverige ratificerade det sjunde tilläggsprotokollet den 8 november 1985 och det åttonde den 10 januari 1986. Vidare bör nämnas att Grekland nu godkänt rätten för individer att klaga till MR-organen, vilket innebär att arton av Europarådets tjugo medlemsländer nu medger detta.

2. Sociala frågor och arbetsmarknadsfrågor

a) Social trygghet

Den tredje ministerkonferensen för ministrar med ansvar för social trygghet hölls den 9-11 oktober 1985 i Athén. Under konferensen diskuterades framför allt socialförsäkringens roll under en ekonomiskt svår tid. Som bakgrundsmaterial hade utarbetats en samlad översikt av trenderna i lagstiftningen i medlemsländerna sedan år 1974. Vidare presenterades två rapporter, en om utvecklingen särskilt i länder med socialförsäkringssystem som omfattar hela befolkningen och en om utvecklingen i länder med system omfattande enbart den förvärvsarbetande befolkningen.

Slutkommunikén från ministerkonferensen underströk bl. a. vikten av

att vidmakthålla den sociala tryggheten i perioder av kris och pekade på det hot som en kris innebär även mot försäkringssystemens finansieringskällor. Krisen borde dock föranleda även en översyn av försäkringssystemen, bl.a. i syfte att förenkla och rationalisera dessa och motverka de mekanismer som innebär att i många länder allt fler ställs utanför den sociala tryggheten. Exempel på denna utstötning är att många blir utförsäkrade till följd av långvarig arbetslöshet, eller att de till följd av svårigheten att få och behålla ett arbete inte förmår uppfylla de stadgade kvalifikationskraven för olika sociala förmåner.

I slutkommunikén framhölls nödvändigheten av studier och informationsutbyte inom Europarådets ram i sådana frågor. Vidare förordades som en återkommande uppgift i europarådssamarbetet att följa utvecklingen på den sociala trygghetens område i syfte att identifiera huvudtrenderna och effekterna på lång sikt. Slutligen framfördes tanken på att tillskapa en forskargrupp för att analysera ett antal angivna frågor.

Styrkommittén för social trygghet undersöker härefter vägarna att omätta ministerkonferensens rekommendationer i arbetsuppgifter i det löpande samarbetet.

Styrkommittén ägnade i övrigt under året sina insatser främst åt revisionen av den europeiska socialförsäkringsbalken, ett arbete som närmar sig sin fullbordan. Av övriga arbetsuppgifter avslutades två genom förslag till ministerrådet att anta rekommendationer. Det ena förslaget gäller en utsträckning av sjukvårdsförsäkringen till hela befolkningen i länder där detta ännu inte skett. Det andra gäller användningen av ett utarbetat europeiskt standardformulär för att styrka rätten till sjukvårdsförmåner under tillfällig vistelse utomlands för turister m.fl.

b) Socialtjänst och arbetsmarknadsfrågor

Styrkommittén för social- och arbetsmarknadsfrågor (CDSO) har under år 1985 haft två ordinarie möten. Vad gäller arbetsmarknadsfrågor presenterades bl.a. två rapporter, nämligen "Utslagningen på arbetsmarknaden" och "Psykologiska och sociala konsekvenser av långtids- och upprepade arbetslöshet". Den sistnämnda rapporten innehöll en sammanställning av de olika arbetsmarknadspolitiska åtgärder som vidtas i medlemsländerna.

Kommittén har även diskuterat förslag till rekommendationer om bl.a. lönegaranti vid konkurs och tillfälliga arbetsförmedlingsbyråer. Dessa förslag har utarbetats av sekretariatet och bygger på tidigare rapporter.

Förberedelsearbetet inför Europarådets tredje arbetsministerkonferens i januari 1986 i Spanien fortsatte under året i en särskild kommitté.

På det socialpolitiska området slutförde kommittén under året för sin del arbetet med två rekommendationer, nämligen en om frivilligarbete på socialtjänstens område och en om de äldres möjligheter att delta i sociala och kulturella aktiviteter. Bägge rekommendationerna torde få anses vara av relativt begränsat intresse för svenska förhållanden.

Kommittén organiserade under året ett europeiskt kollokvium om socialtjänst för de allra äldsta med aktivt deltagande av ett flertal personer

från Sverige, bl.a. representanter för svenska pensionärsorganisationer. Kommittén har även diskuterat att hålla en liknande konferens om våld i familjen.

c) Migration

Styrkommittén för migrationsfrågor (CDMG) har under år 1985 fortsatt planeringen av den tredje europeiska migrationsministerkonferensen, som skall äga rum i Portugal i maj 1987. Sverige bidrar bl.a. med en nationell rapport under temat "Community relations and participation by migrants in the society of the host countries". Statssekreteraren i arbetsmarknadsdepartementet, Jonas Widgren, kommer att utarbeta huvudrapporten. Rapporten skall beskriva utvecklingen på migrationsområdet under 1980-talet och därvid lägga särskilt tyngd på uppföljningen av de slutsatser som antogs vid migrationsministerkonferenserna i Strasbourg år 1980 och i Rom år 1983.

Kommittén har under året påbörjat en kartläggning av invandrarnas organisationer i Europa.

Kommittén har under året fortsatt sitt arbete vad gäller insatser för att åstadkomma goda relationer mellan invandrare och majoritetsbefolkningen. En särskild expertkommitté, där Sverige innehar ordförandeskapet, har tillsatts. Inom ramen för denna kommittés verksamhet avses en rad aktiviteter initieras de närmaste åren.

På kommitténs initiativ har det första av två möten om s.k. illegal invandring ägt rum. Mötet var en uppföljning av migrationsministerkonferensen i Rom.

Kommittén har mottagit en slutlig version av en konsultrapport om invandrarnas boende. På grundval av denna rapport har arbetet inlett med en revision av den europarådsresolution (69)8 som behandlar invandrarnas boendeförhållanden.

Kommittén har tillsammans med huvudkommittén för kultur- och utbildningsområdet (CDCC) beslutat att tillsätta en gemensam ledningsgrupp med fyra ledamöter för programmet "Experiments in intercultural education". Sverige ingår som en av CDMG:s företrädare i ledningsgruppen.

Kommittén valde i november ett nytt arbetsutskott, vari Sverige kommer att ingå åren 1986-87.

d) Jämställdhetsfrågor

Kommittén för jämställdhet mellan kvinnor och män (CAHFM) höll sitt fjärde möte i oktober 1985. Kommittén granskade härvid i enlighet med sitt mandat de åtgärder som vidtagits inom Europarådets olika verksamhetsområden för att främja jämställdhet mellan kvinnor och män. Det år 1980 antagna handlingsprogrammet för jämställdhet mellan könen och ministerkommitténs budskap år 1981 till berörda kommittéer att verka för jämställdhetsprincipen är riktlinjer för detta arbete. Resultatet av denna granskning utföll i stort sett positivt även om kvinnorna främst förekom

inom traditionellt kvinnliga områden. Kommittén hyste detta till trots stor oro över att kvinnor helt saknades i den betydelsefulla styrkommittén för mänskliga rättigheter.

Förberedelsearbetet inför Europarådets första jämställdhetskongress i mars 1986 i Strasbourg fortsatte under året. Temat för kongressen var kvinnors deltagande i den politiska beslutsprocessen.

Inför kongressen utarbetade kommittén förslag dels till en deklaration om jämställdhet mellan kvinnor och män i politisk och offentlig verksamhet, dels till en resolution om handlingsprinciper för att uppnå jämställdhet mellan kvinnor och män bland förtroendevalda.

Kommittén har också deltagit i förberedelserna av en kongress hösten 1986 i Grekland med kvinnorepresentation i lokala och regionala organ som tema.

e) Befolkningsstudier

Kommittén för befolkningsstudier (CDDE) höll sitt årliga möte i juni 1985. En av huvuduppgifterna för kommittén är att utbyta synpunkter om den demografiska utvecklingen i medlemsländerna. Länderrapporterna (alltid de mest aktuella befolkningsuppgifterna av sitt slag) och en sammanfattande kommentar finns publicerade under namnet "Recent demographic developments in the member states of the Council of Europe" (CDDE (85)1).

Vidare har kommittén avslutat arbetet i tre av sina expertkommittéer: Fertility trends (DE-FT), Divorce, juridical separation and remarriage (DE-DI) samt The changing age structure of the population and its implications for policy (DE-AG). Konsulternas rapporter till dessa tre kommittéer kommer samtliga att publiceras i Europarådets serie Population Studies.

Under år 1985 inledde en expertkommitté sitt arbete med att studera demografiska aspekter på arbetskraften och sysselsättning. Likaså har förberedelsearbetet fortsatt för CDDE:s stora seminarium "Demografiska problemområden (i Europarådets medlemsländer)" planerat hållas i september 1986 i Strasbourg.

Kommittén beslöt att under år 1986 starta två studier:

- "Parental responsibilities and other life-style options: a review of recent and possible policies"
- "Household structures: study on the availability of data".

Kommittén benämns numera "European Population Committee". För administrativa ändamål kvarstår förkortningen CDDE.

3. Utbildning, kultur och idrott

a) Utbildning och kultur

Kulturstyrelsen (CDCC) är det samordnande organet för frågor inom kultur- och utbildningsområdet. Genom att ansluta sig till 1954 års Kulturkon-

vention kan länder som inte är medlemmar i Europarådet delta i kultursamarbetet.

Detta gäller för 1985 Finland och Vatikanstaten.

Arbetet i kulturstyrelsen bedrivs genom projekt, konferenser och serviceaktiviteter. Till kommittén hör också att förbereda utbildnings-, forsknings- och kulturministerkonferenser. Förberedelserna för dessa konferenser sker i särskilda kommittéer.

Frågor rörande högre utbildning och vissa forskningsfrågor handläggs av en särskild kommitté, "Standing Conference for University Problems" (CC-PU). Denna är underställd CDCC som skall godkänna dess budget och program.

Den dominerande frågan i CDCC under år 1985 har gällt vilken inriktning och vilken prioritering som bör ske i samarbetet på kulturområdet samt kommitténs egna arbetsformer. En arbetsgrupp inom ministerkommittén har lagt fram en rapport i frågan vilken diskuterats ingående i CDCC, eftersom förslaget starkt beskär CDCC:s autonoma ställning.

Som ett led i arbetet att söka konkretisera verksamheten arrangerade Sverige i april ett seminarium ägnat metodiken för länderförhör på kulturområdet. Översynen av nationell kulturpolitik ingår nu som en del av CDCC:s arbetsprogram under en försöksperiod på två år.

På skolområdet pågår projekt rörande moderna språk, invandrarfrågor, vuxenutbildning samt vissa frågor rörande grundskolans låg- och mellanstadium.

På högskolans område pågår ett projekt i syfte att främja samarbetet mellan de europeiska universiteten.

På kulturområdet pågår ett projekt om lokal och regional kulturpolitik och ett om kulturindustrier.

Under året har arrangerats en konferens i anledning av Europeiska Musikåret.

Belgien stod som värdland för en utbildningsministerkonferens den 6–9 maj i Bryssel, som behandlade olika aspekter på utbildning för 16–19-åringar.

Förberedelsearbetet för 1987 års kulturministerkonferens respektive utbildningsministerkonferens har påbörjats.

b) Idrott

De för idrotten ansvariga ministrarna samlades till ett informellt idrottsministermöte i Lissabon i maj samt ett i all hast sammankallat informellt idrottsministermöte i Strasbourg i juni. Orsaken var de våldsamma fotbollskravallerna i Bryssel i slutet av maj. Ministrarna påskyndade ett beslut om en konvention mot läktarvåld. Denna antogs sedermera av ministerkommittén i juli. Sverige skrev på och ratificerade konventionen som tredje land, vilket medförde att konventionen trädde i kraft den 1 november. Konventionen har varit vägledande för det arbete mot läktarvåld som pågår i Sverige inom ramen för brottsförebyggande rådet.

4. Ungdomsfrågor

Skr. 1986/87:59

a) Europeiska ungdomsfonden

Sverige bidrar liksom tidigare år med ett frivilligt bidrag till fondens verksamhet utöver de reguljära medel som anslås. Fonden ger bidrag till skilda verksamheter arrangerade av europeiska ungdomsorganisationer.

b) Europeiska ungdomscentret

Ungdomscentret har under året arrangerat ett antal kurser om aktuella ungdomsfrågor samt språkkurser. En särskild arbetsgrupp har tillsatts för att utvärdera verksamheten.

Europarådets första ungdomsministerkonferens arrangerades den 17–19 december i Strasbourg. De frågor som behandlades på konferensen gällde bl.a. de ungas situation i Europa och europeiskt samarbete på ungdomsområdet.

5. Hälso- och sjukvård

Styrkommittén för hälso- och sjukvårdsfrågor (CDSP) har under året hållit två möten och därvid slutbehandlat rekommendation och rapport om kvalitetskontroll vid blodtransfusion och rekommendation om testning av blodgivare för AIDS samt rapporter angående vård i hemmet för äldre, organisation av förebyggande verksamhet i primärvården, roll och utbildning av sjuksköterskor och barnmorskor i förebyggande insatser och hälsouppllysning, förebyggande insatser inom pediatriken samt utbildning av barnläkare i förebyggande insatser och hälsouppllysning.

Under året har kommittén också förberett ett hälso- och sjukvårdsministermöte angående psykisk hälso- och sjukvård i framtiden. Vid ministermötet, som avhölls i Stockholm, diskuterades bl.a. en svensk rapport angående främjande av psykisk hälsa och en fransk rapport om utveckling av en strategi för den psykiska hälso- och sjukvården byggd på ett offentligt ansvar och bättre anpassad till dagens behov. Vid mötet diskuterades också samarbetet på hälso- och sjukvårdsområdet mellan medlemsländerna och Centralamerika och Panama. Ministermötet enades om ett gemensamt uttalande i dessa frågor. Samtidigt inbjöds till ett nytt ministermöte i Frankrike år 1987 angående transplantationsfrågor, särskilt de etiska frågorna.

Hälso- och sjukvårdskommittén har också ordnat en konferens för ca 500 deltagare om immunologiska reaktioner i samband med transplantation och en kurs i förebyggande av sjukhusinfektioner.

a) Miljöfrågor

A. *Konventioner*

Den vid miljöministerkonferensen i Bern den 19–21 september 1979 öppnade konventionen rörande skyddet av vilda växter och djur i Europa och deras naturliga biotoper, har trätt i kraft sedan den ratificerats av erforderligt antal stater. Sammanlagt 14 medlemsstater har, jämte EG och Finland, som första utomstående stat, hittills ratificerat. Sverige ratificerade konventionen under år 1983.

Ändamålet med konventionen är att förbättra skyddet och vården av den vilda faunan och florán, med särskild tonvikt lagd på utrotningshotade, sårbara och sällsynta arter och deras biotoper. Flyttande och endemiska arter nämns som särskilt angelägna. Som appendix till konventionen har fogats förteckningar på växt- och djurarter, som skall åtnjuta skydd. Ytterligare arbete med formerna för urval och skydd av lokaler – biotoper återstår.

B. *Resolutioner av större intresse, vilka antagits av ministerkommittén*

I resolutionerna (79)9 och (79)10 fastlades regler för det europeiska nätverket av biogenetiska reservat, vilket syftar till att bevara representativa naturtyper och landskap. Arbetet med utväljandet och avsättandet av biogenetiska reservat pågår i medlemsländerna. Våtmarker, hedar, alluvialskogar och havssträndängar hör till de naturtyper, som i första omgången skall inrymmas i nätverket. Biotoper för hotade fåglar och herptiler samt vissa grupper av evertebrater (ryggradslösa djur) kommer att inkluderas bland de biogenetiska reservaten. Sverige har anmält ett antal våtmarker till nätverket.

C. *Viktigare frågor i kommittéarbetet*

Arbetet inom europeiska naturvårds- och naturresurskommittén (European Committee for the Conservation of Nature and Natural Resources – CDSN) har under år 1985 koncentrerats till frågor om natur- och landskapsvård, mark för friluftsliv samt skydd för hotade växt- och djurarter. Speciella studier rörande olika naturtyper som hedar, kalkområden, marina områden m.fl. samt rörande olika djur- och växtgrupper pågår och publiceras varefter de färdigställs. Detta gäller för grupper som däggdjur, fåglar, grod- och kräldjur, fiskar och vissa evertebratgrupper som fjärilar samt för kärleväxter.

Arbetet med naturvårdens plan- och skötsel frågor har varit föremål för omorganisation för att bredda verksamheten. Frågor rörande tätorternas närmiljö samt bevarandet av jord- och skogsbrukslandskapets mångfald prioriteras.

Information och naturvårdsundervisning ägnas stor uppmärksamhet.

Bl.a. förbereddes 1987–88 års kampanj om Agriculture and Wildlife. Denna utgör en del av Europarådets stora "Campaign for the Countryside", vilken får sin tyngdpunkt kring det kulturhistoriska arvet, skydd av byggnadsminnen och kulturlandskapet. Bland aktuella frågor kan i övrigt nämnas naturvårdsundervisning i samband med jord- och skogsbruk. Här kan särskilt hänvisas till arbetet inom Europarådets "Information Centre for Nature Conservation".

En fackministerkonferens planeras att hållas i Portugal år 1987. Den skall särskilt behandla frågor om en ny europeisk strategi för naturvård samt frågor om jordbrukslandskapet och naturvården.

b) Regional planering, byggnadsvård och stadsplanering

Av budgetskäl har styrkommittén för regional planering (CDAT) inte haft något möte under år 1985. I enlighet med 1985 års arbetsprogram har två expertmöten ägt rum beträffande dels kustplanering, dels skydd av sötvattenresurser. Den sjunde europeiska planministerkonferensen ägde rum i oktober 1985 i Haag. Konferensens huvudtema var "Beslutsprocessens utveckling i regional planering: decentralisering och gränssamarbete".

Styrkommittén för stadsplanering och byggnadsvård (CDUP) har under året haft följande verksamhet.

Inom stadsplaneringsområdet hölls två internationella konferenser "Urban environmental improvement and economic recovery in regions of older industry in Europe", Dortmund, samt "Health in Towns", Strasbourg.

I ett projekt "Conservation policies and urban management" binds kommitténs två ansvarsområden samman och förberedelsearbete har under året bedrivits för en konferens i Rennes år 1986.

Inom ansvarsområdet byggnadsvård har årets arbete inneburit:

- slutförande av arbetet med en konvention för byggnadsvård, samt rekommendationer till regeringarna rörande hantverkssituationen inom byggnadsvården;
- fortsatt förberedelsearbete för kommande aktiviteter inom arkeologi och planering, landsbygdsutveckling samt finansiering av byggnadsvård;
- genomförande av en konferens kring industriminnesvård i Lyon.

Det tyngst vägande arrangemanget under år 1985 inom kommitténs ansvarsområde var konferensen för ministrarna ansvariga för byggnadsvård som hölls i Granada under oktober. Kulturminister Bengt Göransson var rapportör inom temat New Socio-cultural Dimensions of the Heritage.

Konferensen belyste kulturminnesvårdens situation och lyfte bl.a. fram luftföroreningsfrågorna som den kanske viktigaste politiska frågan i vår tid när det gäller kulturarvets bevarande för kommande generationer.

Ministerkonferensen antog ett antal resolutioner som dels riktar sig till medlemsländerna, dels ger riktlinjer för det fortsatta arbetet inom Europarådet för nästa femårsperiod.

Arbetet med tekniskt bistånd liksom stödet till Venedig-centret för hantverksutbildning har legat på oförändrad nivå.

En stor del av kommitténs resurser ägnas information genom utgivandet av bulletinen "A Future for Our Past".

Skr. 1986/87:59

7. Regionala och kommunala frågor

Styrkommittén för regionala och kommunala frågor (CDRM) höll sitt sextonde plenarmöte i Strasbourg den 7–8 mars 1985 för bl. a. uppföljning av kommunministerkonferensen i Rom den 6–8 november 1984.

CDRM:s sjuttonde plenarmöte i Strasbourg den 4–6 december 1985 ägnades främst åt förberedelser för den sjunde kommunministerkonferensen som hölls i Salzburg, Österrike, den 8–10 oktober 1986. Konferensens teman var "Local Finance" och "Foreigners in the Municipality".

8. Rättsfrågor

a) Rekommendationer och konventioner

I rekommendation R (85)2 om rättsligt skydd mot könsdiskriminering anges vilka riktlinjer som bör följas i lagstiftningsarbetet för att främja jämställdhet mellan könen när det gäller anställningsförhållanden, socialförsäkrings- och pensionsförmåner, beskattning, familjerättsliga förhållanden, medborgarskap och politiska rättigheter.

Rekommendationen R (85)4 om våld i familjen antogs i mars 1985. Den tar upp bl. a. behovet av opinionsbildning och särskild utbildning för yrkesgrupper som i sitt arbete kan komma i kontakt med familjevåld. Dessutom föreslås olika åtgärder för att förbättra offrets ställning.

Rekommendationen R (85)10 som antogs i juni 1985 behandlar den praktiska tillämpningen av den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål i ärenden om telefonavlyssning. Rekommendationen syftar både till att förenkla hanteringen av sådana ärenden och att öka de faktiska möjligheterna till europeisk rättshjälp i ärendena. Rekommendationen antogs med 12 röster för och ingen emot. Fyra stater, däribland Sverige, lade ner sina röster.

I rekommendationen R (85)11 som antogs i juni 1985 behandlas brottsoffrens ställning. Medlemsstaterna rekommenderas att se över sin nationella lagstiftning i en lång rad avseenden rörande främst handläggningen inom rättsväsendet. Stor vikt läggs vid god information till och skydd för målsäganden genom hela förfarandet. Skadeståndsfrågor tas också upp.

I rekommendationen R (85)20 om skydd för persondata, som används för direkt marknadsföring, vilken anknyter till den europeiska dataskyddskonventionen, anges vissa principer som bör följas på detta område. Medlemsstaterna rekommenderas också att ge största möjliga spridning av rekommendationen.

I den europeiska konventionen om erkännande av internationella icke-statliga eller frivilliga organisationers (NGO:s) rättsliga status behandlas bl. a. vilka organisationer som avses med konventionen och vilka förutsättningar som skall föreligga för ett erkännande.

Den nya konventionen om internationellt samarbete om brott rörande konstföremål (jfr skr. 1985/86:66 s. 16) öppnades för undertecknande i juni 1985. På grund av konventionens ofullständiga reglering av bl. a. frågan om godtroshörsförvärv har Sverige hittills ställt sig avvaktande i detta ärende.

b) Kommittéarbetet

1. Under styrkommittén för juridiskt samarbete (CDCJ) pågår utredningsarbete på en rad områden i syfte att uppnå ökad rättslikhet mellan Europarådets medlemsländer. Bland de ämnen som har utretts under år 1985 kan nämnas fosterfamiljefrågor, s. k. "insider trading", dataskyddsfrågor med avseende på polisregister och i anställningsförhållanden, utlänningsröst-rätt, åtgärder för att minska domstolarnas arbetsbörda, allmänhetens deltagande i administrativa förläranden som rör flera enskilda personer samt konkursförvaltares befogenheter och information till utländska borgenärer.

CDCJ har under året haft sina 43:e och 44:e möten. Kommittén har föreslagit ministerkommittén att anta bl. a. de tidigare nämnda rekommendationerna R (85)2 och 20. Dessutom har kommittén föreslagit att en konvention om ömsesidigt administrativt bistånd i skattefrågor skall antas av ministerkommittén när den har antagits av vederbörande organ inom OECD. Konventionen är nämligen gemensam för Europarådet och OECD.

2. Styrkommittén för brottsfrågor (CDPC) höll sitt 34:e möte i april 1985. Kommittén beslutade bl. a. att föreslå ministerkommittén att anta de nyss nämnda rekommendationerna rörande telefonavlyssning och brotts-offer. Direktiv utarbetades för en arbetsgrupp som skall studera datorrelaterad brottslighet. Förberedelser vidtogs för dels FN:s världskonferens i brottslighetsfrågor, som därefter avhölls i Milano i augusti/september 1985, dels det 15:e europeiska justitieministermötet. CDPC föreslog också ett arbetsprogram för det kommande året. Bo Svensson, Sverige, valdes till ordförande i CDPC.

Bland de frågor som under året behandlades i arbetsgrupper under CDPC kan nämnas straffrättsligt ansvar för juridiska personer, ungdomsbrottslighet och brottsförebyggande arbete. CDPC har också fått i uppdrag av ministerkommittén att ta upp vissa frågor rörande tortyr.

En av CDPC oberoende grupp arbetar med frågor som rör terroristbekämpning.

3. Massmediakommittén (CDMM) med dess två underkommittéer, en med experter på mediapolitik (MM-PO) och en med experter på juridiska mediafrågor (MM-JU), har fortsatt sitt arbete med att behandla olika frågor på mediaområdet. Den juridiska underkommittén har framför allt sysslat med de olika rättsliga problemen i samband med kabel- och satellitspridning av televisionsprogram och arbetar f. n. på en rekommendation i detta ämne. Dessutom arbetar man på ett utkast till en rekommendation om kopiering för enskilt bruk av ljud- och bildinspelningar. Vidare behandlar man frågor som rör olovlig kommersiell kopiering av upphovsrättsligt skyddat material, s. k. piracy.

CDMM har vidare arbetat för att få till stånd bättre intern samordning inom Europarådets sekretariat och kommittéväsande på det massmediapolitiska området. Särskilt har detta gällt i kontakterna med kultursektorn. Detta har framstått som angeläget inför förberedelserna av Europarådets första ministerkonferens om massmediapolitik, vilken i enlighet med kulturministerkonferensens beslut år 1984 kommer att äga rum i december 1986. CDMM har ansvar för konferensens planering. Sverige ingår i förberedelsekommittén och svarar också för huvudrapporten till ett av konferensens två huvudteman.

4. Expertkommittén för frågor rörande asylrätt och flyktingar (CAHAR) påbörjade under år 1985 utarbetandet av en konvention om territoriell asyl, d. v. s. rätten för en för fara utsatt person att få asyl i ett land. Vidare påbörjades nya diskussioner om den s. k. första asyllandsfrågan. Kommittén beslutade även att inhämta visst material i denna fråga i syfte att få underlag för att återuppta arbetet med en överenskommelse om vad som skall gälla för fastställande av första asylland. CAHAR fortsatte också arbetet med en rekommendation eller deklaration för att stärka skyddet för de facto-flyktingar. Härvid diskuterades ingående situationen för olika flyktinggrupper.

III. Europarådets fond för bosättning och regional utveckling

Fonden för bosättning och regional utveckling (Resettlement Fund) bildades år 1956. Samtliga Europarådets medlemsländer utom Irland, Storbritannien och Österrike är anslutna till fonden. Härutöver är den Heliga Stolen medlem. Under året har fondorganen behandlat frågan om formerna för Jugoslaviens anknnytning till fonden.

Fonden bildades ursprungligen som ett instrument i flyktingpolitiken, men är numera inriktad huvudsakligen på att genom lån stödja infrastruktur-, sysselsättnings- och bostadsbyggnadsprojekt i regioner med stora befolkningsomflyttningar. Högsta prioritet ges härvid insatser i samband med flyktingströmmar och naturkatastrofer. Vid diskussioner om Europarådets bidrag till en balanserad ekonomisk och social utveckling mellan medlemsländerna spelar fonden en framträdande roll eftersom den är rådets enda konkreta instrument för att påverka utvecklingen inom detta område.

Medlemsländernas insats i fonden uppgår till 68,5 milj. US dollar. Härtill kommer att fonden vid utgången av år 1985 hade reserver och vinstmedel på 147,1 milj. dollar.

Med dessa medel som bas kan fonden på jämförelsevis fördelaktiga villkor låna upp pengar på den internationella kapitalmarknaden. Dessa medel lånas sedan ut till projekt i medlemsländerna med den inriktning som beskrivits ovan. En liten del av utlåningen sker på speciellt fördelaktiga villkor, för närvarande en procents ränta. Denna subventionerade utlåning bekostas av en del av fondens vinstmedel.

Sedan sin tillkomst och till slutet av år 1985 har fonden finansierat projekt i medlemsländerna om totalt 3 617 milj. dollar. Vid årsskiftet utestående lån uppgick till 3 117 milj. dollar varav 38,2 milj. dollar som subventionerade lån. De största låntagarna har varit Italien (34% av låne-medlen) och Turkiet (ca 25%). På senare tid har nyutlåningen fått en jämnare geografisk fördelning och flera andra sydeuropeiska länder har erhållit stora lån.

Under de senaste åren har fondens verksamhet expanderat mycket starkt. Nyutlåningen under år 1985 uppgick således till 608 milj. dollar. Trots denna expansion väntade vid årsskiftet 1985/86 projekt för 1 584 milj. dollar på finansiering. Fondens vinst uppgick under år 1985 till 56,4 milj. dollar, vilket innebär en kraftig ökning sedan föregående år (19,9 milj. dollar).

Sverige inträdde i fonden år 1977. Vår andel i fondens kapital uppgår till 910000 dollar, vilket motsvarar 1,33%. Av detta belopp har 280000 dollar betalats in och 630000 dollar är ett garantiåtagande. Sverige har bl.a. eftersträvat att utlåningen skall få en bättre geografisk fördelning och koncentreras till de socialt angelägnaste projekten, att en större andel av fondens vinst skall användas för lån på särskilt fördelaktiga villkor samt att flera länder skall ansluta sig till fonden.

IV. Övrigt

a) Europafarmakopén

Sedan år 1975 har Sverige varit anslutet till konventionen om utarbetandet av en europeisk farmakopé. Denna innehåller kvalitetsnormer för läkemedelssubstanser och färdiga läkemedel och har bindande giltighet i de länder som anslutit sig till konventionen. I Sverige trädde den första utgåvan av Europafarmakopén i kraft den 1 januari 1978. Dess bestämmelser har sedan dess tillämpats av socialstyrelsens läkemedelsavdelning och läkemedelsindustrin vid registrering och kontroll av läkemedel samt för Apoteksbolagets läkemedelshantering. Under år 1980 påbörjades utgivningen av den andra editionen av Europafarmakopén, som på sikt kommer att ersätta den första editionen. Den innehåller dels reviderade bestämmelser från den första editionen, dels nya föreskrifter. Med utgången av år 1985 har tio delar av den andra editionen utgivits från trycket: Hela innehållet i de nio första delarna och vissa avsnitt i den tionde delen av den andra editionen har hittills hunnit sättas i kraft i Sverige. Under år 1985 har revisionen av den första editionen definitivt slutförts. Den andra editionen av farmakopén (Ph Eur Ed. II) kan därigenom sättas i kraft i medlemsländerna den 1 juli 1987.

Sjutton länder är nu anslutna till konventionen, däribland samtliga nordiska länder.

Sverige var representerat vid samtliga tre kommissionsmöten under år 1985. Dessutom medverkar 14 svenska representanter i de totalt 25 expertgrupper, som förbereder och bearbetar det material, som skall ingå i

farmakopén. Omfattande experimentellt förarbete utförs även på nationell nivå, på statliga laboratorier och vid vissa industriföretag. I Sverige deltar bl. a. socialstyrelsens läkemedelsavdelning, statens bakteriologiska laboratorium, statens veterinärmedicinska anstalt, apotekens centrallaboratorium och några av landets farmaceutiska industrier. I Sverige samordnas arbetet genom svenska farmakopékommittén vid socialstyrelsen.

Under år 1981 skedde en översyn av uppläggnings- och arbetet inom farmakopékommittén och på expertgruppsnivå. Nya prioriteringsregler har medfört att arbetet sedan år 1982 koncentrerats till nya medicinskt och farmaceutiskt ändamålsenliga läkemedel. Därigenom har ett ökat antal undersökningsmetoder och monografier för nya läkemedelssubstanser kunnat fastställas. Åren 1984 och 1985 genomfördes en förnyad prioritering av de nya läkemedelssubstanser och läkemedelsberedningar, som skall ingå i kommande delar av Europafarmakopén. Arbetet med monografierna för dessa har påbörjats under år 1985.

b) Pompidougruppen (Narkotikafrågor)

Samarbetet, som numera omfattar Belgien, Danmark, Frankrike, Förbundsrepubliken Tyskland, Grekland, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Norge, Portugal, Schweiz, Spanien, Sverige och Turkiet, inleddes år 1971 på initiativ av den franske presidenten George Pompidou. Sedan år 1980 är det inkorporerat i Europarådet. Samarbetet är multidisciplinärt. De ministrar som är ansvariga för samordningen av narkotikafrågor möts ungefär en gång vart tredje år och gör de gemensamma uttalanden, som påkallas av utvecklingen och gjorda utredningar samt bestämmer inriktningen på samarbetet under åren fram till nästa ministermöte. Mellan ministermötena sammanträder två gånger om året representanter för de olika medlemsländerna (s. k. permanenta korrespondenter) för att genomföra ministrarnas beslut samt för att rapportera om pågående och planerade insatser i medlemsländerna.

Det andra ministermötet efter inkorporering i Europarådet – det sjunde totalt – hölls under franskt ordförandeskap i Paris den 12–13 september 1984.

Under år 1985 har arbetet i gruppen varit inriktat på att fullfölja det beslut som fattades vid ministermötet år 1984.

En arbetsgrupp har tillsatts för att undersöka vilken roll polis och kriminalvård spelar för att missbrukare skall få vård i de olika medlemsländerna. Ett seminarium planeras till hösten 1986. Under år 1985 har ett särskilt möte ägt rum om efterforskning, beslag och förverkande av tillgångar åtkomna genom narkotikabrott. Genom gruppens arbete på detta område har det skett en samordning mellan medlemsländerna inför diskussioner i FN:s narkotikakommission om en ev. ny konvention om illegal handel med narkotika. En särskild arbetsgrupp har arbetat med samordning av epidemiologisk forskning. Arbetet är inriktat på att genomföra en s. k. multi-city-studie samt samarbete om skolundersökningar.

Under året hölls ett möte om metoder att nå ungdomar som särskilt

riskerar att hamna i missbruk. Planeringen inleddes för ett seminarium som skall äga rum under våren 1987. Gruppen har också diskuterat frågan om AIDS och narkotikamissbruk. Under året hölls också ett möte om möjligheter att ingripa på internationellt vatten mot fartyg som misstänks smuggla narkotika. Nästa ministermöte kommer att äga rum i London i januari 1987.

Skr. 1986/87:59